

OANH VŨ ĐI CHƠI

N.L. ghi lại

Hôm thứ bảy ngày 12 tháng sáu vừa qua chị Trang thả đàn Oanh vũ vào vườn Duinrell ở Wassenaar. Chị Trang dặn mười giờ rưỡi phải có mặt để mua vé tập thể và mình đi chơi chung một nhóm với nhau.

Sáng hôm đó gia đình tôi đánh thức hai Oanh vũ dậy từ bảy giờ rưỡi. Lui cui chuẩn bị và khởi hành, chúng tôi thượng lộ bình an đến gần lối rẽ cuối cùng để vào đến Duinrell thì bị kẹt cứng. Nhìn đồng hồ còn 15 phút nữa. Đoạn đường cuối này chỉ đi khoảng năm phút thôi mà con rấn file nhích từ từ một phần ba đoạn đường mất hơn nửa giờ. Trong bụng lo lắng chắc chị Trang ngóng dài cổ cò, chị sẽ quẽ một trận. Trong xe hai Oanh vũ cứ hỏi : ‘Chùng nào tới vậy, papa ?’ ‘Sao lâu quá vậy ?’ ‘Còn bao xa nữa ?’ Hai đứa hỏi tới tấp vì chúng đã ngồi trên xe hơn một giờ rưỡi rồi. Bực mình quá chúng tôi rẽ đại vào trung tâm nhắm hướng Duinrell mà đi vì trên bản đồ có một con đường nhỏ chỉ thẳng tới nơi luôn. Thì ra chỉ có đường một chiều, chúng tôi phải ngoằn ngoèo trong trung tâm, cuối cùng cũng ra được và tới nơi mất ... năm phút. Mười một giờ, trẽ nửa tiếng. Mừng quá, vội vã đậu xe và hỏi hỏi đi tìm chị Trang. Không thấy một ai người Việt, không thấy một em Oanh Vũ nào, chúng tôi nói với nhau : ‘Chị Trang đã bỏ mình rồi.’

‘Thấy rồi kia kia.’ Chúng tôi mừng quá, nhào đến xin lỗi. ‘Tại... Bị... Phải đi vòng...., còn chị Trang đâu ? đã mua vé chưa ?’

‘Chưa thấy chị Trang đâu hết.’

Hai gia đình anh Xương và chị Mai rất đúng giờ, bốn năm em Oanh vũ ngồi ngà nghiêng, ủ rũ mặt mày buồn thiu, thấy có người đến thì vui hẳn lên, nhưng không phải chị Trang nên yếu xìu.

‘Chùng nào mình mới được vô ?’

‘Chờ lâu quá rồi ?’

Oanh vũ bị chồn chân, cần nhằn om sòm. Nhưng phải chờ.... Nửa giờ lại trôi qua. Có bóng người quen thuộc đi tới, mười mấy con mắt (nói cho đủ tợn) dồn về hướng đó. Không phải chị Trang mà thêm một nhóm Oanh vũ nữa. ‘Chị Trang chưa tới hả ? Tụi em bị kẹt xe quá chùng’. Lại một đọt than van đoạn đường file. Một em biết số mobiel chị Trang nên gọi chị ngay hỏi tụi rồi thông báo : ‘Chỉ sắp tới rồi’. Cả nhóm mừng rỡ, bị em đó chêm thêm một câu: ‘Chỉ còn bị kẹt trong file’....

Bây giờ các em Oanh vũ đã đông, gập mặt thân thiết nên chạy nhảy vui vẻ. Các phụ huynh chuyện trò và nhắm nháp chips, bánh mì vì gần mười hai giờ rồi. Mình chờ chú cái bụng không chịu chờ đâu, nó biểu tình dữ dội. ‘Ăn đi, lát nữa lấy sức chơi’. Chưa vô cửa đã nghĩ đến chơi rồi. Miệng ăn, mắt nhắm mấy chiếc xe đi vào mong thấy được xe chị Trang. Không thấy xe chị Trang vô mà thấy chỉ đang cười toe toét đi tới với hai ba em Oanh vũ. Tại... Bị... Còn chờ một xe nữa. Lại chờ... Oanh vũ Lộc Uyển, Huệ Phúc, Gia Mân, Phú v.v. yếu xìu đến thiu luôn. Chị Trang giải quyết ngay, mua vé, cho các em vào trước, chị xung phong đứng ngoài chờ. Chị chưa chờ thì bây giờ chị phải nếm mùi chờ chú sao.

Đàn Oanh vũ bị cột chân được tung cánh trong vườn, biến một cái không còn một em nào bên mình, hình như mấy em biết chỗ chơi, chỉ còn mấy em đến lần đầu quanh quẩn bên cha mẹ, nhưng hăm hờ lắm. Chèo thuyền, đu dây cáp, tiếng cười của các em nghe sao vui quá, quên hết cơn chờ đợi lúc này, phụ huynh chụp hình, quay phim vui chung với niềm vui các em. Các em rủ nhau chơi achtbaan, hẹn nhau chơi thuyền nổi đụng nhau, mỗi lần đụng nhau là một trỗi cười. Xếp hàng chơi đạp xe trên

không, các em im lặng kiên nhẫn chờ đến lượt mình, còn mấy phụ huynh và các chị lớn sao mà ồn ào quá chừng, nhạo nhau :

‘Đạp hết một vòng là tiêu mỡ,

‘Siêu luôn,

‘Sẽ quy luôn, chắc là bò.’

Gheo Thanh bắt cặp với bé Mỹ Ý là tha hồ đạp đến phờ luôn nha. Thanh cười vui vẻ, đến lúc xuống xe cũng thấy Thanh cười vui vẻ mà mặt mày đỏ kè. Chắc về nhà Thanh mới la lên ‘ui da, ui da, què chân tôi rồi’. Trời không nắng, không mưa nhưng se se lạnh, đạp một vòng toát mồ hôi, nóng người lấy sức đi chơi tiếp. Nhiều trò chơi quá, các em muốn được chơi hết nên hết chỗ này, chạy tìm nơi khác. Chị Trang bổ dưỡng thêm donut nên mấy em chơi hăng quá, phải điện thoại nhau mới gom các em lại được nhưng chỉ một lúc thôi mấy em hú với chị Trang một tiếng là mất ngay. Hỏi ra, biết các em chơi trèo dây, lại achtbaan, chơi thuyền trượt xuống nước làm nước bắn lên tung tóe, xem ra hấp dẫn lắm, cũng muốn thử nhưng hai Oanh vũ của tôi nhát quá không dám đi nên đứng nhìn người ta chơi, vui lây với niềm vui của người ta, trò chơi ngồi bao bố trượt cầu tuột, coi vậy mà khó. Tôi đã thử mà cứ lết thết không trượt được. Trời đổ một cơn mưa lớn, các phụ huynh và các chị lớn trú vào một lồng nhà lớn, có trò chơi cho các em nhỏ, bàn nhau đi bơi. Trời lạnh lạnh được nhúng nước nóng thì còn gì bằng. Nhìn dãy xếp hàng dài lê thê mới ngán ngẫm, tự hỏi nhau biết chờ đến chừng nào giữa trời đang mưa, nên rút ra khỏi hàng. Đi chơi cho đã rồi vào tắm cũng chẳng muộn, hồ bơi mở đến mười giờ đêm lận mà.

Vòng vòng trong vườn chơi Duinrell các em Oanh vũ không thấy mệt, chạy tung tăng đến các trò chơi, bỏ cha mẹ và các chị huynh trưởng phía sau. Tội cho các phụ huynh và các chị huynh trưởng vừa lạnh vừa mang xách các thứ nào quần áo tắm các em, nào đồ ăn nước uống, nào máy chụp hình, quay phim, kính kéo, xách, đeo đi theo mấy em, mà không ai than. Có phải đó là tình thương của cha mẹ, tình thương của các chị huynh trưởng dành cho các

em không ? Đã thế các em còn được một cái etui bóp đựng bút viết thật đẹp.

Vườn chơi chuẩn bị đóng cửa mà các em vẫn đòi chơi nữa, quay ra đi tắm thì xếp hàng chắc đến mười giờ đêm mới đến lượt mình như ai đó lên tiếng. Nghe kể bên trong hồ bơi có nhiều trò chơi nước vui lắm, đứa con gái tôi không chịu chơi nhiều chỉ mong được đi bơi cần nhân : ‘mama nói đi bơi mà sao không chịu đi’. ‘Thôi để khi khác vậy, nếu như không có bị kẹt xe thì mình có nhiều thời giờ hơn. Một ngày đi chơi như vậy đã vui lắm rồi, được chơi nhiều thú rồi’, tôi an ủi đứa con gái nhõng nhẽo của tôi. Tất cả chia tay hẹn gặp nhau trong ngày sinh hoạt Gia đình Phật tử sắp tới.□

CHÚC MỪNG

*Mừng anh Nguyễn Hưng và
chị Từ Đường vừa có cháu trai*

*JESSE NGUYỄN MINH ANH,
chào đời vào ngày 02-11-2004*

Đại Gia Đình Áo Lam thương chúc
bé Minh Anh ăn no, chóng lớn
để trở thành Oanh vũ ngoan.

CHUNG VUI

*Nhận được tin anh Lê Công Thọ và
chị Dung (GDPT tại Thụy Sĩ)
vừa có cháu trai đầu lòng :*

LÊ DUY TÂM

Sinh ngày 03 tháng 12 năm 2004

Chúc anh chị trọn hạnh phúc và cháu Tâm ăn
no, chóng lớn để vào đoàn Oanh Vũ.

*- Lam viên trại Huyền Trang Âu châu năm 1999
- Đại Gia đình Áo lam Âu châu*